

zbrusili již celé okolí i všechny pohraníčené cesty, honíce se za jednotlivými Švédy, tlučili všechny stezky a přechozy, na nichž lov býval nejhodnější, i byli zde jako ve vlastním kraji.

Cestou vyprávěl starý Kmitič panu Ondřejovi, co je slyšeti v Republice, a pan Ondřej, jenž dlouho uzavřen byl ve tvrzí, ehtivě noviny ty poslouchal a na vlastní bolest zapomínal, neboť zprávy ty byly pro Švédy velice neprosné, ano zvěstovaly už blízký konec švédského panování v Polsku.

— Vojsko si už zprotivilo švédské štěstí i švédskou společnost — vyprygoval starý Kmitič, a kdežto dříve vojáci hetmanů hráli ohrožovali pro případ, že by se Švédy se spojili nechtěli, teď sami panu Potočkému žádosti a deputace posílají, aby Republiku z tísně vysvobodil, přisahajíc, že všichni při něm až do těch hrdeč vytrvají ehtějí. Někteří plukovníci na vlastní zodpovědnost počali Švédy napadati.

— Kdo začal první?
— Pan Zegoeci, starosta Babimostský, s panem Kulešou. Ti začali ve Velkopolsce a značné Švédy znepokojují, množství menších oddílů je v celé zemi, ale jména vedení je těžko znáti, neboť o ně zámyslně jich nevysslovují, aby své rodiny a majetky před švédskou pomstou uchránili. Z vojska královského pozvedl se nejprve pluk, jemuž velí pan Vojnillovič.

— Gabriel... To je můj příbuzný, ale neznám ho osobně.
— Je to poctivý voják. Počkej partu zrádce Praického, která Švédům sloužila, a jeho sauceho zastřelil, a teď se odebral k příkrým horám, které za Krakovec leží. Tam švédským oddíl rozprávil a hora od Švédu ohrožené zachránil.

— To už horodové také Švédy bijou?

— Oni vlastně začali, jenom že, hloupí sedláci, ehtěli hned Krakova sekerami dobytí; Douglas i hned je rozprávil, neboť oni mu odolat nemohli, ale nyní co do hor se uchýlili, poslány byly za nimi mnohé oddíly, ale ani člověk se nevrátil. Nyní pan Vojnillovič sedláckým těm pomohl a sám k panu maršálkovi do Lubonle šel a s jeho vojskem se sloučil.

— Pan maršálek Lubonirski stojí proti Švédům?

— Ruzně o něm mluvili, že se na tu i onu stranu rozušíli, ale když už vše počalo sesat na kouč, také on se proti Švédům obrátil. Bohatý je to pan a mnoho zlého jim může nemíti. Sám jediný by mohl vésti voju se švédským králem, říkájí také lidé, že do jara ještě uho Švédu v Republice vůbec nebude.

— Dej Boh, aby se to stalo!

— Jak by mohlo být jinak, vaše milosti, když pro obležení Censtochovy všichni se proti nim rozhýřili? Všecko se zvonilo, slechta už je bije, kde může, sedlnici se s hrnouzadíjí, a k tomu i Tataři už jdou; jde sám v celé jejich ehan, jenž Chmelnického i Kozáky pobíjí, slíbil, že na Švédy vtrhne.
— Ale Švédové mají ještě mnoho straníků mezi pány i mezi slechty.

— Jen ti se jich přidružij, kdo musí, a i ti jenom časně vyvádějí. Jediný vojvoda vilenský k nim oprávně přistoupil a zle se mu to vyplátlo.

Kmitič zarazil koně a zároveň se za hok nehopil, neboť ho ránu zabolela.

— Pro Bohu! — zvolal silnomy záupně mluvte, co se stalo s Radzivilem? Je stále ještě v Kejdanech?

— Věží ze slonové kosti? zvolal starý. — Jen tolik vím, co lidé říkají, a Bůh ví, co se říkájí. Jedu praví, že kníže vojvoda už neví, je, jím praví, že se ještě panu Sapielowi brání, — ale sotva už dýše. Die všeho spolu na Podlesí zápasli, a pan Sapielův zvítil, neboť Švédové nemohli knížeti pomoci. Lide říkají, že byl v Tykotiň panem Sapielowi obležen a že už je po něm.

— Chvála Bohu! Znamenití vítěz nad zrádci! Chvála Bohu, Chvála Bohu!

Kmitič se díval úkosem na pana Kmitice, a sám nevěděl, co si myslet. Přece bylo známo v celé Republice, že jestli Radzivil a povážku vítěz nad svým vlastním vojskem a nad slechty, která švédskému panství nechtěla, že to

mu tak bylo jen zásluhou Kmitičovou a jeho lidí.

— Leč s touto myšlenkou se starý Kmitič před svým plukovníkem neprozradil, i jeli dále mlčky.

— A co se děje s knížetem Bouslavem? zeptal se po chvíli pan Ondřej.

— Neslyšel jsem o něm nic — vaše milosti — polpověděl Kmitič. Snad je v Tykotiň, snad je u knířsta. Teď je tam vojna, a král švédský osobně do Prus jel, a my zatím pána svého vyhledáváme. Dej Boh, aby se jen ukázal; všichni do jednoho ihnel by se při něm postavili, vojsko by Švédy opustilo.

— Je tomu tak opravdu?

— Vaše milosti, já vím jen to, co si říkali vojáci, kteří se Švédy pod Censtochovou stáli museli. Je tam několik tisíc dobré jízdy s panem Zbrozkem a s panem Kaliaškým a jinými plukovníky. Mohu říci vaší milosti, že tam žádný rád a z dobré vůle neslouží, leda ti rádíllové Kuklinovské, neboť ti ehtěli se jasnohorskými poklady obohátiti. Ale dobří vojáci, ti jen nářkali a jeden druhému si stěžoval: "Dost mám té služby židovské. Jakkule pan náš jenom hraničí přechází, hned šavli proti Švédům obíhájí, ale dokud zde není, co si počít, kam jíti?" Tak nářkali, a v jiných plucích pod hetmany je ještě jiné. To vám jisté, neboť od nich deputace přijížděly k panu Zbrozkovi a za nové útvěně s ním se radili, a číž Müller ovšem nevěděl, aekolij vetřil, že se něco děje.

— A kníže vojvoda vilenský je v Tykotiň obležen? zeptal se pan Ondřej.

Kmitič neklidně pohlédl na Kmitice, neboť si pomyslí, že ho snad ehytá horoučka, když dvakrát po sobě si dává opakovatí jednu zprávu, o které právě byla řeč, přece však odpovéděl:

— Je obležen panem Sapielowi.

Spravedlivě jsou soudy boží! řekl Kmitič. On, jenž mojí se králem rovnati mohl! A nikdo při něm nezastal!

— V Tykotiň jest záloha švédská, a při osobě knížete vojvody jenom neomho dvorani zůstalo.

Kmitičova hrad naplnila se radostí.

Bál se pomysli strašného magnáta nad Oloukou, a ac se mu zdálo, že hrozbami svým pomstu oddáží, přece ho trápila myšlenka, že by Oloune i všom Billeveium bezpečněji bylo ve tví jáně než v Kejdanech, pod rukou knížete, jenž nikdy nikomu niccho neodpustí.

Nyní však, když klest, přece proto musdi jeho odporu trmalovati; nyní, kdy byl pozbaven sil, význam, kdy byl panem jednímho, bezvýznamného zámeku, v němž vlastní život a svobodu hránil, nemohl přece myslet na pomstu, ru ka jeho přestala tížiti nepřátely.

— Chvála Bohu! Chvála Bohu! opakoval Kmitič.

I tak měl hlavu přepnemo, tonto proměnu Radzivilova osudu, i tím, co se po ešlé čas pohybu v Censtochové dílo, i myšlenka, kde je to, kterom si srdce jeho zamítávalo, co se s ní stalo, že po třetí se zeptal Kmitiče:

— Pravíš tedy, že je kníže přemožen?

— Přemožen nadobro — odpovéděl starý a dodal: Vaše milosti! Jste nemocný!

— Jevom bok naše trochu páří! Ale to nic nedělá! odpovéděl Kmitič. A znovu jeli mlčky. Dvacet koně stále slevovali v helu, až už sli krokem. Právětelný ten pohyb uspal na souřt umavěného pana Ondřeje, i spal dlouho, ký vače se s vedle. Zbudilo ho teprve bílé světlo dena.

— Ediven rozhledl se vůkol, neboť se mu zdálo, že vše, co té nočt začal, byl jenom sen; konečně se zeptal:

— To jst vy, Kmitičové? Jednu eč Censtochovy?

— Ověřte, vaše milosti.

— A kde jste?

— Oh, už ve Slezsku, švédové nás už neodostanú!

— To je dobře! řekl Kmitič, vzpamatovav se úptně. A kde sblí náš mlolistý král?

— V Holově!

— Také tam pojedeme, pana svému se pokloníme a služby své mu nabídneme. Ale slyš, starý!

— Poslouchej vaší milosti!

— Leč Kmitič se zmyslíl a nepovásél hned, co si myslíl.

— Pátrně o něm rozhodoval, va bál, až konečně řekl:

— Nemůže být jinak!

— Poslouchej vaší milost! opakoval Kmitič.

— Ani králi, ani nikomu z dvoranů nehlemez, kdo jsem... Jmenují se Babiné a jedeme z Censtochovy. O tom dělu a Kuklinovském můžete mluvit... Ale o jménu mém se nezmiňuj, aby si tam úmysly mé krívě nevyložili a za zrádce mne nepokládali, neboť já jsm v zaslepenosti své knížeti vojvodovi vilenskému sloužil a pomáhal, a čemž na dvoře královském mohl slyseti.

— Pane plukovníku! Po tom, co vaše milost pod Censtochovou učinila...

— A kdo to dokáže, že to je pravda, dokud je klášter obležen? — Stane se podle rozkazu.

— Příklad, že pravda na vrch vypluje — řekl Kmitič jenom jako by pro sebe — ale přece musí se pan náš mlolistý přesvědčiti. On také později dá o mně svědectví.

Na tom přestala rozmluva, a úptně se rozedulo. Starý Kmitič počal zpívat hodinky, a Koma i Damián ho provázeli svýmí basovými hlasy. Cesta byla obtížná, neboť byl třeskutý mraz, a při tom stále byli zastavováni cestou, stále se jich ptali lidé, jednli ti Censtochovy a zdali se Censtochova ještě brání.

Kmitič odpovídal, že se hrání uubránil, leč otázkám nebylo konec. Cesty byly přeplněny posrctnými, všechny hospody při cestě byly přeplněny. Jedni ujjížděli z pohraníčených krajů Republiky před útiskem švédským, jiní spěchali ku hranicím pro zprávy z vnitřozemí, všude vyskytovala se slechta, která nasytívši se Švédy, tak jako Kmitič jela, aby nabídl službu svému vyhnanému pánu. Časem vyskytovaly se po cestě nojné poety panské, větší nebo menší oddíly vojáků z těch pluků, jež hrad dobrovolně nebo na zalkáde smluvy se Švédy přestoupily hraniče, jako na příklad vojsko pana kastelána kyjovského, Zprávy ze všech stran docházející ozývaly se deje těčhtu "exulanti", a mnozí se ehystali k návratu se zbraní v ruce. V celém Slezsku, zvláště v knížectvích Ratiborském a Opolském vřelo jako v hrnku; poslavé litali s listy ku králi a od krále k panu kastelánovi kyjovskému, k ormasovi, k panu kaneléri Koryčinskému, k panu Varšickému, kastelánovi krakovskému, prvnímu senátoru Republiky, který ani na chvíli neopustil věci Jana Kazimira.

Pánové v dorozumění s královem, kteromž nezaehvělo neštěstí, dorozumňvali se mezi sebou a s přednějšími lidmi v zemi, a mlěz bylo známo, že by se rádi vrátili k věrnosti vůči pravému pánu svému.

Přirozeně posílali posly z pan maršálek korněm, hejtmanům i vojškovi, i slechta, připravujcí se ku braunému odporu.

Byl to převecer, k vseobecné vojčce, která na některých místech už vypukla. Švédové mistry toto vzepření tuhili, hrad necem nebo sekerou katoval, ale ohěn uháňe na jednom místě, hned vyslehlí opěť jinde. Strašlivá boue všude nad hlavami skandinávských útočníků; země jakkoli pokryta byla sněhem, pářla je pod rúhání, pomsta je obklupovala se všech stran, strásl je vlastní jechl stín.

Chorilí jako bludní. Nedávno jeste zuepříl jejich písně vílezné umlkly jina na rtěch, a sami sola se ptali v největším překvapění: "Je to ty národ, jenž jeste svému opousteš svého pána a bez bojnanu se podléval?" Pánové, slechta, vojsko tak jak proto v velkých dějiňách není příkladu, přešli k vítěz, města i zámký oteviraly brány; kraj byl zabrán. Nikdy dohýti země nestálo méně kevořil. Švédové sami odhívají se to snadnosti, s jakou zabrali novom Republiku, nemohli ukryt po hrdání vůči přemoženým, kteří při převratu zablaknuli švédského moče se zřekli krále, opustili oteinu, aby života a statků uálvali v pokojí, nebo aby nových majetku ve zmatku nabýli.

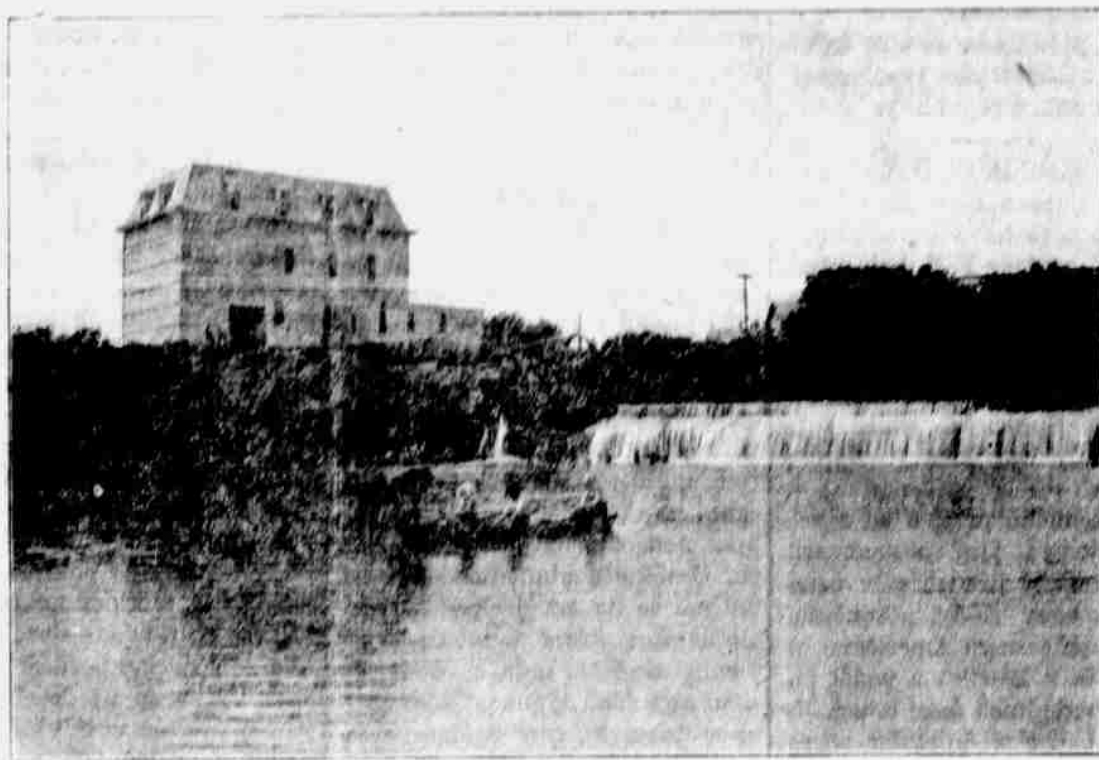
To co před časem řekl ebsarkému vyslanci Gysolovi Vřečovic, opakoval sám král a generállové švédští: "Není v tom národě sta věrnosti, stálosti, poměrů, ani věry, ani vlastněnosti! — musí se lyout!"

— Kmitiče však

na jeho místo v domem vzde nove srovnáče uklápe tímto John Deberl Mfg. Co. Která vyrábí po drábku na lehu ték protí nemoci stavěban a průvlehu zdravotka. Působení přečisti těmoci má vždy snáze a bezpečně než používá léce, neč by byli tak teuto po ruce se káží farsu, kde vepřívějí bilyčtěk se ehačk. Předěta si dříve sblízku pana Deberla a depatě si kěrá, radíš hned, a eže utěšujeme, kteréz radím zohátje na John Deberl Mfg. Co., Cedar Rapids, Iowa.

Pokračování.

THE WILBER MILLS

JOHN ZWONECZEK

JOSEF AKSAMIT

Mlýn tento vyrábí pšeničnou mouku: "LITTLE HATCHET", "BOSS" a "DICTATOR" Cistou pšeničnou krupičku. Naše zvláštnost "GOLDEN BELL" zitrná mouka.

Mlýny též v De Witt, Neb.

F. C. Bliss

Bliss & Wellman

kommissionáři
DOBYT KEM

Exchange Building Stock Yards Station
SOUTH SIDE, OMAHA, NEB.

Kdoví tomu možno věřiti

F. F. A. Wellman

Janie je s tímto obchodem 25 let. Naše čestná záznamní a známá ve spojení se silami, které pro nás pracují, a náš vřelý blahobyt z nás. A proto můžete v dcerou se na nás spolehnouti, aby věřili. Usmíje se nám 10 miliónů dolarů obrátit 25,000,000,000; obcházelo v té době, což dovoluje, že zastateli mají v naší věci a že jsou jim zdatní ty nejvyšší ceny za jakost dobrot. Ježích poslyšoval. Zkuste nás a my vám dokážeme naše tvrzení. Za spokojenost kromu, Schopnost, poctivost a vzorná obsluha, jsou naše hesla.

19c—Výborná káva—19c

Tato káva, již prodáváme za 19c libru, nalezla všude hojně oblibu pro dobrou jakost a výtečnou chuť. Doplate si o vzorek této kávy a radíme, že budete více jak spokojeni. Jiné druhy kávy prodáváme po 23c a 26c libru. Čaj, který se prodává 30c libru, lze u nás koupiti za 30c libru. Koreni — celé i mleté — jakož i cikorii za velmi nízké ceny. — Za poctivé a solidní obsluženi radíme, o čemž se můžete přesvědčiti u First National Bank v Omaze aneb u vydavatelu tohoto listu. Spolehnaje na přízeň Vaší, jsme službovní.

OMAHA COFFEE MILL

1304 S. 6th St.

FRANK ZALOUDEK, majitel.

OMAHA, NEBR.

Hubok děl, který se ozval pod klášterem, ozval se zároveň ve všech srdcích magnátů slechty, mšestán i sedláku. Vykřik hrzy rozlehl se od Katpat k Baitu, a obr prociřtal z ústředí.

— To je jiný národ? říkali si překypaví švédští generálové.

A poeínaje Arbidem Vředem bergem až po komandanty jedno hlýchý zámeč, vsadom poslali Karly Gustavovi Prusích meška jelnu zprávy plně zdesou.

Země sesazovala se jim pod nohami, místo přátel setkávali se všude s nepřátely. Misto podláni se však odpor; místo obavy divoká a na vše připravená odvaha, místo nekkosti ukřivčená, místo důvěrnosti puma.

Až ruky do ruky obíhal tisícev na rukama v celé Republice unatit fess Jana Kazimira, který až ze Slezska lva vyřídil, a počítka o hlasu nezbuzoval. Kdy práve neřtěn švédská ruka, všude byl etem vyhnaneho krále manifest, všude se slechta stírala v houfy, bíla se s pesu, opakujjí si vzájemně slova krále, jenž vytkáje ehyby, přerouel nestáříci mubje a vacho piti se ku záhranu Republiky.

(Pokračování.)

Povsimněte si

na jeho místo v domem vzde nove srovnáče uklápe tímto John Deberl Mfg. Co. Která vyrábí po drábku na lehu ték protí nemoci stavěban a průvlehu zdravotka. Působení přečisti těmoci má vždy snáze a bezpečně než používá léce, neč by byli tak teuto po ruce se káží farsu, kde vepřívějí bilyčtěk se ehačk. Předěta si dříve sblízku pana Deberla a depatě si kěrá, radíš hned, a eže utěšujeme, kteréz radím zohátje na John Deberl Mfg. Co., Cedar Rapids, Iowa.

ÚPLNĚ ZDARMA

Jste-li stíženi Zlatou žilou

zuepříl na lehu tomam, jen se říká v klásem starý a povolaný, vzáe štěte se jasnou pro duto ehuřliti na nekolik dní na zkonku. Zaslá Van se ochotně a **DĚLNĚ ZDARMA.**

Všimnete si uvedených zde příznaků

Nadory a puchýře na spodní části teia, nekdý morkavici, les cmi ezení neč lženi na znaku neomositelny. Neprjemné, palčivé svědění v techie místech. Bolestná, krvavá a nepravidelná stolice, zácpa, bolest v krizi a j.

Zlata žila a ehož se v omdru náležejí k namerení a nastavení, doba 1000 se ve zneběn, lečením zuepříl na v omdru a v omdru zpra je i zeny, pane se při teprve pomostí po zuepříl ehuřlech ehuřleho ehuřli.

Teprve na nena podobná, došpře si v omdrují papír Zlaté žily 10c. Teprve, lečením, lečením nebolyčtí na zkonku. Teprve se máči nastavení, aby se v omdru zuepříl, aby se v omdru zuepříl. Cena úplného léčení jest velmi mírna, každému přístupná, tak se i chudí si je může zaopatřiti. Po omdrují lehu na zkonku. Klare bude zaslat **úplně zdarma**, obratem pošty, nemuže se v omdrují, klare bude zaslat **úplně zdarma**. Máme též levné, ehuřlece zuepříl lehu na **Rheumatismu, Katar, Bolení hlavy, Zed, Zaloučení a jiné nemoce** — můžu a žen a dívek. Pomoc, papír a teurky (zuepříl) **zdarma** na postadání. Teprve zuepříl anglicky, Německy, Austru.

Marie Votýpka

Dept. 111

South Bend, Indiana.

E. H. Vrána & Co.

architekti a inženýři.

Vykotávají plány na vachu kruhu hodiny — velké ubarčovate obchodní budovy, skoly, komečy a jiné. Inženýrskou práci jako stopy a podobně. Uradozna. 3777 **Brandis Bldg.** OMAHA, NEBR.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

PRODÁVA VE VELKÉM

hlacem, vyráběm a lakovaným přečové nářadí. — Cusovný ploch, íslený ploch a kovové zbraň. — Otevíráčí díř, hřebíky, ušňřáké zbraň, bilyčtěk, strážák ehuřle, tábuje a sportovní ehuřl vachó ehuřle.

9th and Harney Streets.

OMAHA, NEBRASKA